

Het (coulissen)landschap in relatie tot het Rijksbeleid

De kwaliteit van landschapselementen, zoals heggen, houtwallen en singels staat onder druk. Dat is niet goed voor de natuur en biodiversiteit. Boeren dienen zich te houden aan de regels van de Rijksdienst voor Ondernemend Nederland (RVO), die staan genoteerd in 'Handleiding percelen, landbouwgrond of niet volgens het GLB'. Hieronder een passage:

"Voor bomen in een bomenrij binnen een landbouwperceel waarbij de onderlinge afstand van de bomen landbouwactiviteiten niet in de weg staat geldt een uitzondering. De bomen moeten dusdanig ver uit elkaar staan zodat bijvoorbeeld dieren er tussendoor kunnen lopen. In dat geval telt de oppervlakte van de bomenrij wel mee bij de oppervlakte landbouwgrond."

De twee foto's hierboven geven aan hoe deze situatie er in de praktijk uit ziet. Alle onderbegroeiing is weggehaald ten behoeve van het landbouwperceel. Waarom? Landschapselementen worden buiten de vergoedingen gehouden. Daarnaast maakt RVO gebruik van luchtfoto's om de subsidiabele oppervlakte te bepalen. Daardoor zijn landschapselementen, zoals de houtwal hierboven op de foto, een niet-productieve last die afgaat van de subsidiabele oppervlakte.

Beide percelen op de foto hiernaast (rood en groen omlijnd) zijn 20 hectare. Het groene perceel bevat diverse landschapselementen, zoals houtsingels. Die tellen niet mee voor de subsidiabele oppervlakte. Voor de boer is het rode perceel niet alleen praktischer, maar ook winstgevender. De EU biedt lidstaten echter wel mogelijkheden landschapselementen op te nemen in de hectarevergoedingen. Onze buurlanden maken hier ook gebruik van. Onduidelijk is waarom de Nederlandse overheid dit niet doet.

Ook over bermen is een passage opgenomen in de handleiding van de RVO:

“Als een berm breder is dan 3 meter wordt de eerste 3 meter niet meegerekend als landbouwoppervlakte. De resterende berm gelegen buiten de eerste 3 meter kan als subsidiabele oppervlakte worden ingetekend, als er geen sprake is van noemenswaardige hinder en deze oppervlakte ook landbouwkundig in gebruik is. Bermen en delen van bermen waar een afrastering om is aangebracht ook die smaller zijn dan 3 meter, kunnen worden aangemerkt als landbouwgrond.”

Veel boeren verwijderen omheiningen en gebruiken de grond (berm) ernaast als landbouwgrond, die als subsidiabele oppervlakte wordt meegerekend. Als gemeente proberen we bermen, waar we als gemeente eigenaar van zijn, terug te krijgen en in te zaaien. Daarmee zetten we in op kwaliteit, duurzaamheid en biodiversiteit in het landschap. Op de foto hierboven zie je wat voor effect dat heeft.

Kortom: Laten we zorgen dat agrariërs beloond, in plaats van bestraft, worden voor het onderhouden van landschapselementen. Erken dat deze elementen een onderdeel zijn van de agrarische bedrijfsvoering.

Op deze foto zie je rechts van de weg wat er te verbeteren valt en links hoe we het graag zien in ons (coulissen)landschap.